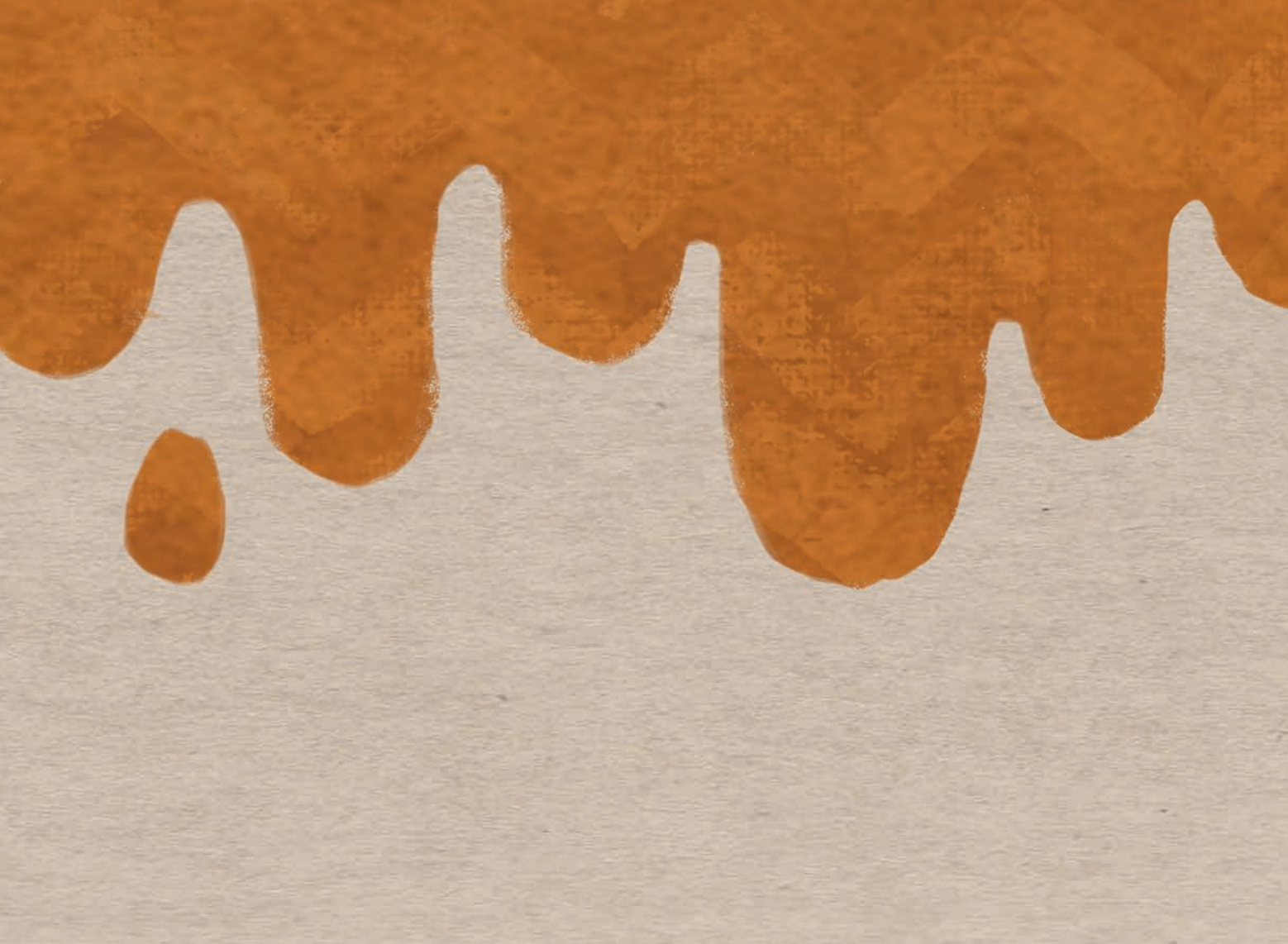

MARTA GUŚNIEWSKA

karmelek

MARTA GUŚNIEWSKA

karmelek

koncepcja:

Janusz Ryl-Krystianowski

reżyseria i choreografia:

Anna Rozmianiec

scenografia:

Jacek Zagajewski

muzyka:

Robert Łuczak

występują:

Maja Bartlewska

Rafał Hajdukiewicz

Mirosław Kucharski

Katarzyna Majewska

Edyta Niewińska-Van der Moeren

Przemysław Żychowski

inspicjent: **Tadeusz Jotko**

premiera: 1 czerwca 2019

Wiem, że Karmelek trafił w dobre ręce

„Tytułowy Karmelek, jak pani pisze, to „Pie-sek. Malutki. Wiejski Kundelek...” Czy bohater sztuki, (...), ma swój pierwowzór?

Owszem, ma. Pisząc tę bajkę, myślałam o psie, którego mieliśmy, gdy byłam mała. Co prawda, Max był czarny, a nie karmelowy, i był znacznie bardziej zadiorny, ale pisząc Karmelka, myślałam właśnie o nim. W końcu bajka mówi o przyjaźni, a Max był moim przyjacielem przez niemal dwadzieścia lat.

Karmelek to akurat pies, ale bohaterem pani sztuk byli jeszcze m.in. gęś, wilk... Zwyczajnie pani lubi zwierzęta czy może to jest sposób, by szybko dotrzeć do wyobraźni małych widzów i czytelników?

I jedno, i drugie. Lubię zwierzęta i lubię pisać o zwierzętach. Choć

tak naprawdę zazwyczaj, pisząc o zwierzętach, piszemy o ludziach: Lis, Gęś, Wilk to typy ludzkie ze wszystkimi wadami i niedoskonałościami. Tyle że – mam wrażenie – zwierzęta budzą większą sympatię, łatwiej im współczuć i – paradoksalnie – utożsamiać się z nimi. No i są zabawniejsze: przez to też zabawniejsze są opisujące je historie.

Lis jest chytry, osioł uparty. Jaki jest pies? Jaki jest Karmelek?

Karmelek to uroczy, naiwny szczeniak, zamieszkujący niewielkie gospodarstwo. Cały swój czas spędza na beztroskiej zabawie: aż pewnego dnia okazuje się, że jako jedyny w całej zagrodzie nic z siebie nie daje. Inne zwierzęta dają pożyteczne rzeczy: Krowa mleko, Kura jajka, Owca wełnę, a Karmelek? Nic. Zaczyna więc szukać czegoś, co mógłby z siebie dać. To bajka

o przyjaźni i o tym, że każdy z nas ma w sobie coś cennego, czym może się podzielić z innymi.

Podobno słowo „przyjaźń” nieprzypadkowo nie ma zdrobnienia. Bo jest miłość, ale są też miłostki. Przyjaźń jednak może być tylko wielka i prawdziwa.

Faktycznie, to bardzo ładne. Idąc tym tropem, można by stwierdzić, że miłość też nie powinna mieć zdrobnienia – a jednak. Zastanawiam się, jak by brzmiało owo zdrobnienie przyjaźni, gdyby ktoś się uparł. Przyjastka? Przyjaźńka? Śmiesznie.

Myśli pani, że o przyjaźń łatwiej w dzieciństwie?

Chyba tak. Może dlatego, że jesteśmy naiwniejsi? A może po prostu bardziej otwarci. Chyba to drugie. I jeszcze mamy więcej czasu dla przyjaciół: dorośli wciąż są zabiegani, praca, rodzina, a w dzieciństwie mamy czas. Poza tym piękne jest to, że te przyjaźnie – te prawdziwe przyjaźnie

– potrafią przetrwać długie lata. Ja sama mam taką przyjaciółkę z dzieciństwa, z którą do dziś utrzymujemy kontakt – podobnie z przyjaciółmi ze studiów. Możemy nie widzieć się całe miesiące, a potem spotykamy się i jest jak dawniej. Ileż to jestem w Poznaniu, zawsze odwiedzam swoich przyjaciół – przy okazji premiery Karmelka na pewno też tak zrobię. Wiem, że Karmelek trafił w dobre ręce.

4/5

Wiem, że Karmelek trafił w dobre ręce. Monika Nawrocka-Leśnik rozmawia z Martą Guśniewską, miesięcznik IKS, portal Kulturapoznan.pl, czerwiec 2018

Wszyscy talentów mają tak wiele!
W czymś pewnie dobry jest też Karmelek.

Marta Guśniewska, Karmelek

An illustration of a dark brown dog's head in profile, facing right. Inside the dog's head is a circular blue area representing water, containing three yellow fish with orange scales and black eyes. Orange vertical lines radiate from the top of the dog's head, suggesting sunlight filtering through water. The background is a light beige color with large, irregular orange shapes at the top, resembling tree canopies or clouds. In the bottom right corner, there is a small, stylized orange fish.

Przyjaźń ze zwierzętami jest cudowna

Czego mogą nauczyć się rodzice, a czego dzieci z bajki o Karmelku?

Myślę, że tego samego – choć na odpowiednim dla siebie poziomie. Dla mnie to bajka o tym, że każdy z nas jest ważny i potrzebny i że każdy z nas ma w sobie coś, co może dać innym – tylko nie każdy już to odnalazł. Ale gdy tylko poszuka – na pewno znajdzie, bo cudownie jest dawać i sprawiać radość innym.

Widzimy, po reakcji Gospodarza, że dla niego przyjaźń z Karmelkiem jest bardzo ważna. Jak pani uważa, dlaczego przyjaźń ze zwierzętami jest ważna? A może nie o ważność chodzi, a o wyjątkowość relacji człowiek–zwierzę?

Przyjaźń ze zwierzętami jest cudowna – zwierzęta nie oceniają nas, widzą w nas samo dobro i piękno, wystarczy spojrzeć na zapatrzonego w swoją panią (tudzież pana) psa, a zobaczymy w jego

oczach czystą miłość, zachwyt i przywiązanie. Może to właśnie z takiej relacji warto uczyć się przyjaźni między ludzkiej – bezkrytycznej, oddanej, idealnej. Ja sama wychowywałam się z psem, cudownym spanielem, Maksem (żył prawie 20 lat! Tak mu było z nami dobrze) I wspominam ten czas, jako najcudowniejszy. Każdy powinien zaprzyjaźnić się z jakimś zwierakiem – bez względu na to, czy byłby to pies, kot, chomik, czy złota rybka.

Karmelek jest pieskiem, który szuka swojego talentu, czegoś ważnego w sobie. Wiemy z bajki, że podejmuje on różnych prób, nie zawsze udanych, aby na końcu odkryć swoje zdolności. Ale w odkryciu tego pomaga mu Gospodarz. Możemy powiedzieć, że w życiu dzieci taką rolę odgrywają rodzice. To oni muszą pomóc dziecku rozpoznać jego talent. Jak według pani, rodzic powinien pomóc dziecku w rozbudzaniu talentu?

Rodzic powinien przede wszystkim słuchać, obserwować, nie oceniać, nie narzucać i zawsze

wspierać. A jeśli zauważy, że dziecko jest w czymś dobre i – co ważniejsze – to coś sprawia mu niezwykłą radość, to zachęcać, dopingować, może wysłać na zajęcia lub kupić książkę w tym temacie. Każdy z nas ma coś, do czego został stworzony, co przynosi mu radość i jeśli uda mu się przekuć swą pasję w pracę, to będzie najszczęśliwszy na świecie.

Dla teatru lalkowego pisze się inaczej? Lalka jest trudnym aktorem?

Zależy co komu w duszy gra – ja od zawsze uwielbiam lalki i wolę pisać dla lalek. Lalki mają więcej możliwości, niż aktor, więcej magii i łatwiej się z nimi utożsamiać. Lalka po zagranie królowny nie idzie do domu, czy z koleżankami na kawę, ona tą królowną po prostu jest. I czeka cichutko, acz niecierpliwie, na kolejną dziecięcą widownię.

6/7

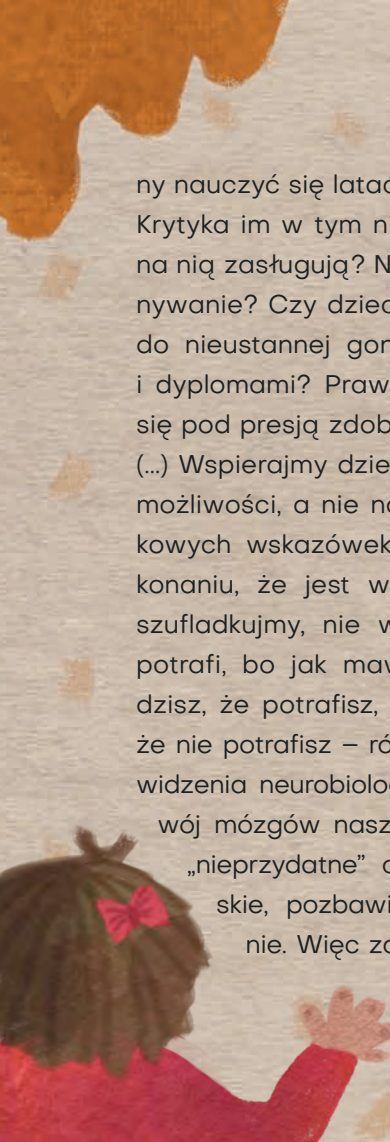
Z Martą Guśniewską rozmawiała Joanna Kościelna

Każde dziecko rodzi się z wielkim potencjałem

Każde dziecko rodzi się z wielkim potencjałem, a to, czy uschnie on w dzieciństwie czy w wieku szkolnym, czy będzie miał możliwość rozwinięcia się, zależy od otoczenia. Potencjał i entuzjazm znikają często za grubym murem ocen, etykietek i szufladkowania. Jedno źle napisane dyktando nie oznacza, że dziecko będzie kiepskie z ortografii. Thomas Edison, mimo iż został wyrzucony ze szkoły podstawowej, osiągnął bardzo wiele. Jego sukces przypisuje się wnikliwemu umysłowi, upartemu dążeniu do celu i właśnie wsparciu matki. Zanim dokonał przełomowych odkryć, popełnił mnóstwo błędów, wyrządził wiele szkód w domu. Jednak jego matka pomimo złości ojca wspierała syna w odkrywaniu świata. Musimy zrozumieć, że nasze dzieci to orły, a nie kurczaki – powin-

ny nauczyć się latać i chcieć wzbić się w niebo. Krytyka im w tym nie pomaga. I czy na pewno na nią zasługują? Na ciągłe ocenianie i porównywanie? Czy dzieciństwo musi ograniczać się do nieustannej gonitwy za lepszymi ocenami i dyplomami? Prawdziwe talenty nie rozwijają się pod presją zdobycia paska na świadectwie. (...) Wspierajmy dziecko w rozwoju według jego możliwości, a nie naszych ambicji i podręcznikowych wskazówek. Utwierdzajmy je w przekonaniu, że jest wartościowe i kochane. Nie szufladkujmy, nie wmawiajmy, że czegoś nie potrafi, bo jak mawiał Henry Ford: „Jeśli sądzisz, że potrafisz, to masz rację. Jeśli sądzisz, że nie potrafisz – również masz rację”. Z punktu widzenia neurobiologii najlepszy wpływ na rozwój mózgów naszych dzieci mają najbardziej „nieprzydatne” czynności, czyli gry, beztroskie, pozbawione celu zabawy, śpiewanie. Więc zamiast utrudniać sobie życie,

próbując dopasować dziecko do poradnikowych mądrości, wcielmy w życie słowa Alberta Einsteina: „Nie komplikujmy świata, lecz uczynmy go jak najprostszym”. Niech takie też będzie nasze rodzicielstwo – proste, bez stresu i porównywania. Wyjątkowe – jak nasze dzieci.

Agnieszka Szczurzydło, Jak naprawdę rozwijają się talenty? Czyli o miłości i akceptacji,
<https://dziecisawazne.pl/naprawde-rozwijaja-sie-talenty-czyli-o-milosci-akceptacji>

8/9

*To przyjaźń, to przyjaźń, to przyjaźń
Nie kończy się nigdy i nigdy nie mija
Więc zerknij dokoła, bo może ktoś czeka,
Z anonsem w gazecie: Pies szuka Człowieka
Bo przyjaźń, bo przyjaźń, bo przyjaźń - to fakt
Najśłodszych karmelek ma smak!!!!*

Marta Guśniewska, Karmelek

Dziecko i pies

Przygarnięcie psa to zawsze poważna decyzja. Kiedy w skład rodziny, do której ma dołączyć zwierzak, wchodzi dziecko, często staje się jeszcze trudniejsza. (...) Na początku podkreślmy: decyzja o zaadoptowaniu psiaka to poważna sprawa. Pies nie jest zabawką: czuje, kocha, cierpi. Porzucanie czworonoga, bo obowiązki związane z jego posiadaniem nas przerosły, to rzecz godna najwyższego potępienia. Przygarniając psa, musimy więc pamiętać, że będzie wymagać naszej uwagi i musimy wykazać się odpowiedzialnością. Zwłaszcza kiedy w domu jest dziecko. Podstawowymi zadaniami są zatem odpowiednie wytresowanie psiaka oraz nauczanie pociechy, w jaki sposób należy ob-

chodzić się ze zwierzętami. Jeśli wykazemy się czujnością i cierpliwością, dziecko i pies zapewne zostaną najlepszymi przyjaciółmi.

Jak pies może wpłynąć na dziecko?

Wielu rodziców waha się, czy zdecydować się na czworonoga. Obawiają się, że pies może zrobić dziecku krzywdę albo jego obecność niekorzystnie odbije się na zdrowiu malucha. W istocie jednak obecność zwierzęcia wpływa na dzieci pozytywnie pod wieloma względami.

Dziecko poprzez kontakt z psem uczy się odpowiedzialności i wrażliwości. Udowodniono, że zwierzęta, w tym także psy, działają na ludzi uspokajająco, poprawiają samopoczucie, a także pomagają w rozwinięciu empatii i nawiązywaniu kontaktów z innymi ludźmi. Nie bez powodu psy są chętnie wykorzystywane w różnego rodzaju terapiach, także dziecięcych (np. dzieci cierpiących na łagodny

autyzm). Statystyki pokazują nawet, że właściciele psów żyją dłużej niż ci, którzy zwierząt nie mają!

Obecność psa może więc poprawić humor naszego dziecka, nauczyć go empatii, odpowiedzialności, ułatwi mu w przyszłości kontakty z innymi ludźmi. Korzyści psychologiczne z posiadania zwierzaka są ogromne.

A obawy zdrowotne? Jeśli nasze dziecko jest uczulone, lepiej zrezygnować z adopcji pieska lub wybrać sprawdzoną wcześniej rasę bez sierści (np. maltańczyki, które mają włosy, takie jak człowiek). Jeżeli nie mamy pewności, czy maluch przypadkiem nie cierpi na alergię, sprawdźmy to, zanim przywieziemy psika do domu. Warto jednak wiedzieć, że u osób, które mają kontakt ze zwierzętami od małego, układ immunologiczny lepiej się rozwija. Co za tym idzie, tacy ludzie rzadziej cierpią na uczulenia czy astmę. Tym sa-

my posiadanie psa nie tylko nie będzie miało negatywnego wpływu na zdrowie małego dziecka, ale może mu pomóc w uniknięciu późniejszych kłopotów zdrowotnych!

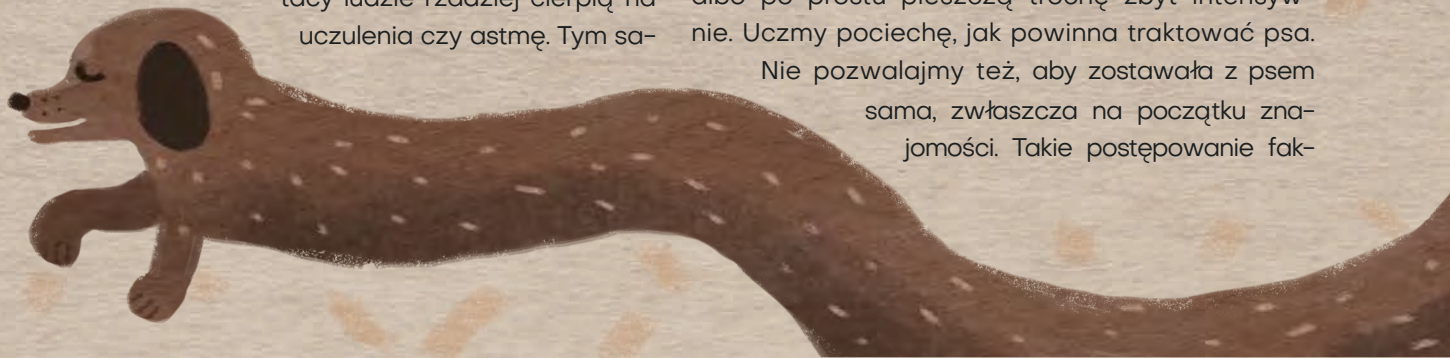
O czym należy pamiętać, przysmagając psa?

Stała obecność psa wpływa na dzieci pozytywnie, ale zanim pies i dziecko zostaną najlepszymi przyjaciółmi, może upłynąć trochę czasu. Musimy nauczyć właściwego zachowania i czworonoga, i naszego potomka.

Małe dzieci nie zawsze potrafią obchodzić się ze zwierzętami. Zdarza się, że je biją, szczypią albo po prostu pieszczą trochę zbyt intensywnie. Uczymy pociechę, jak powinna traktować psa.

Nie pozwalajmy też, aby zostawała z psem sama, zwłaszcza na początku znajomości. Takie postępowanie fak-

10/11

tycznie może źle się skończyć – dziecko zrobi krzywdę psu albo ten, w samoobronie, je ugryzie.

Musimy zadbać, aby dziecko nie postrzegało psa jako zabawki, a pies dziecka – jako potencjalnego rywala. Tłumaczymy maluchowi, że pieska nie wolno skrzywdzić, pokazujemy mu, w jaki sposób głaskać czworonoga, zwracamy mu uwagę, jeśli źle potraktuje ulubieńca. Wyznaczamy również wyraźne granice psu, gdy ten zachowa się niewłaściwie wobec dziecka. Pilnujemy, aby pies wiedział, jakie zachowania są niepożądane. Jeśli zaś dziecko pojawiło się wtedy, gdy już mieliśmy zwierzaka – postarajmy się, aby ten uświadomił sobie uprzywilejowaną pozycję nowego członka rodziny, ale też nie postrzegał go jako rywala. Pamiętajmy, że jeżeli psiak poczuje się odsunięty na bok, może zacząć reagować agresywnie.

(...)

Marlena Jakubik, Pies i dziecko – co zrobić, aby żyły w zgodzie?,
<https://dziecisawazne.pl/pies-i-dziecko-co-zrobic-aby-zyly-w-zgodzie>

*Całymi dniami bawił się, skakał:
Bo już Kundelków natura taka,
Że dnie spędzają na czezej zabawie:
„Ale nie całe! No, może prawie”.*

Marta Guśniowska, Karmelek

Przyjaźń na zawsze

HAU-HAU

KWI-KWI

KUKURYKU

PI-PI-PI

MUUU

BEEE MIAU KO-KO

**Dopasuj dźwięki
do zwierzątek**

14/15

**Witamy w Najmniejszej
Wiosce na Świecie! Nasza
wioska jest co prawda mała,
ale ma wielu mieszkańców.
Tylko... gdzie jest nasz mały
wesoły piesek? Czy widzisz,
gdzie schował się Karmelek?**

16/17

Oto Najmniejsza Wioska na Świecie!
Na żadnej mapie Jej nie znajdziecie,
Bo Jej nie widać - taka jest mała!
Że w jednej dłoni zmieści się cała.

Marta Guśniewska, Karmelek

**Zgadnij, czyj to ogonek?
Który z nich należy do
Karmelka?**

Tu wpisz poprawną
cyferkę

1

4

6

3

5

2

7

**Nasz kogucik zawsze budzi
wszystkich pianiem. Jednak
tym razem nie on, a Karmelek
postanowił budzić mieszkańców
Najmniejszej Wioski na Świecie.
Nasz piesek nie spał całą noc,
czekając, aż nadejdzie dzień...**

**Wskaż, na którym obrazku
historia skończyła się tak jak
w naszej bajce.**

A

Wszyscy się obudzili na czas i są zadowoleni

B

Karmelek siedzi na łące i podziwia
wschód słońca

C

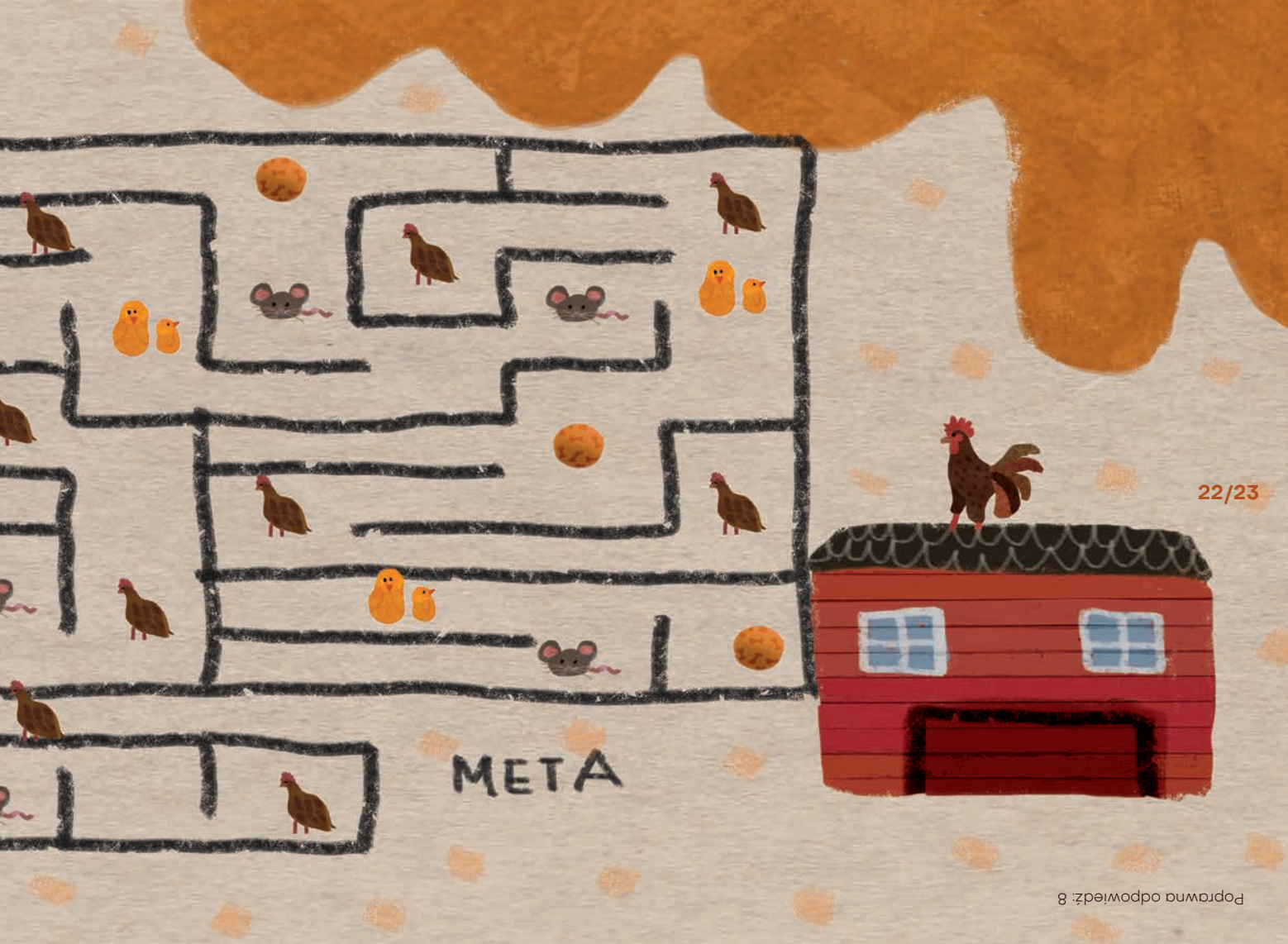

Karmelek zasnął. Wszyscy są smutni, bo
się za późno obudzili

20/21

**Pomóż znaleźć Karmelko-
wi drogę do kurnika. Ile kur
spotka on po drodze?**

22/23

META

Bo przyjaźń, bo przyjaźń, bo przyjaźń - to fakt
Najśłodszych karmelków ma smak!!!!

Marta Guśniowska, Karmelek

24/25

**W tym serduszkach jest miejsce na ciebie
i twojego ukochanego zwierzaka.**

Spektakl Karmelek przygotowali dla państwa:

Marta Guśniowska – z wykształcenia filozof, z zamiłowania dramatopisarz, z zawodu dramaturg – od 2007 roku w Białostockim Teatrze Lalek. Debiutowała w 2005 roku na scenie Teatru Animacji w Poznaniu sztuką Baśń o Rycerzu bez Konia. Teksty Guśniowskiej zostały przetłumaczone na kilka języków i doczekały się dotąd wielu realizacji w kraju i za granicą. Jest wielokrotną laureatką rozlicznych konkursów dramaturgicznych. Kilkukrotna laureatka Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej – za teksty O Rycerzu Pryszczycerzu, O mniejszych braciszkach Świętego Franciszka oraz zespołowo za spektakl A niech to Gęś kopnie! Otrzymała również Nagrodę Komisji Artystycznej konkursu za tekst Ony, bajkę o życiu widzianym oczami dorastającego dziecka. Marta Guśniowska jest wielokrotną lau-

reatką Konkursu na Sztukę dla Dzieci i Młodzieży organizowanego przez Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu – od 2004 roku niemalże rokrocznie. W 2011 roku odznaczona Brązowym Medalem Zasłużony Kulturze – Gloria Artis. W 2019 roku otrzymała nagrodę przyznaną przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS za opowieść Karmelek, uznaną jako wydarzenie roku w literaturze i teatrze.

<https://www.btl.bialystok.pl/zespol-artystyczny/marta-gusniowska>

O Rycerzu Pryszczycerzu
reż. Dariusz Kamiński
październik 2006

W naszym teatrze wystawiliśmy następujące sztuki Marty Guśniewskiej lub przez nią adaptowane:

Kraina Śpiochów
reż. Zbigniew Niekowski
z inspiracji Michaeliem Endem
grudzień 2015

Pinokio
reż. Ireneusz
Maciejewski
według Carla
Collodiego
maj 2012

Świąteczna sałatka
reż. Zbigniew
Niekowski
grudzień 2016

(Nie)idealne święta
reż. Zbigniew
Niekowski
luty 2017

Janusz Ryl-Krystianowski – absolwent Uniwersytetu Łódzkiego (1974). Pracował jako aktor lalkarz w Teatrze Lalek „Arlekin” w Łodzi oraz w Teatrze Lalki i Aktora „Pinokio” w tym samym mieście. W latach 1980–1989 był dyrektorem Teatru Animacji w Jeleniej Górze, następnie do 2014 roku zajmował stanowisko dyrektora artystycznego Teatru Animacji w Poznaniu. Wyreżyserował kilkadziesiąt spektakli lalkowych w różnych teatrach. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, a także Srebrnym Medalem Zasłużony Kulturze – Gloria Artis. Wyróżniany na festiwalach teatrów lalek, otrzymał m.in. Nagrodę im. Jana Dormana.

Anna Rozmianiec – reżyser i choreograf, z wykształcenia polonista, z zamiłowania językoznawca, mama dwóch najwierniejszych widzów – Tymona i Ignacego. Na stałe związana z nurtem teatru plastycznego, pantomimy i teatru tańca. Współtworzyła jako reżyser, choreograf i scenograf kilkanaście spektakli teatralnych dla dzieci i dorosłych, współpracując m.in. z Teatrem Animacji w Poznaniu, Teatrem Lalki i Aktora w Wałbrzychu, Teatrem Lalek „Banialuka” w Bielsku-Białej, autorskim Teatrem Fuzja, Teatrem Strefa Cisy. Spektakl Szewcy w jej reżyserii był prezentowany m.in. w ramach VI edycji programu Teatr Polska w 2014 roku. Prowadzi również działalność edukacyjną dla dzieci, młodzieży i dorosłych, z którymi stworzyła ponad 50 spektakli.

Robert Łuczak – kompozytor, dyrygent i pianista. Studiował w Akademii Muzycznej w Poznaniu, gdzie ukończył dyrygenturę chórąlną w 1992 roku. Napisał muzykę do 150 spektakli teatralnych, 157 filmów dokumentalnych, słuchowisk poetyckich oraz programów telewizyjnych. Komponuje i wystawia musicale, m.in. *Frustrujące Bajki*, *Królestwo Wichrowych Wzgórz*, *Dziewczynka z zapalkami*. Jest autorem pięciu płyt z muzyką ilustracyjną dla wytwórni Sound-Pol. Dla wytwórni Paris Music nagrał trzy solowe płyty. Obecnie nagrywa dla Studia H, w którym zrealizował trzy solowe albumy. Jest laureatem wielu prestiżowych nagród.

Jacek Zagajewski – scenograf, absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu (1974). Jako scenograf, debiutował w pierwszym polskim wystawieniu *Operetki* Witolda Gombrowicza, w poznańskim Studenckim Teatrze NURT (reż. Janusz Nyczak, 1972). Debiut na scenie zawodowej to dramat *Okapi* Stanisława Grochowiaka w Teatrze Polskim, również w Poznaniu. Artysta związany był etatowo z Teatrem Polskim we Wrocławiu (1982–1987), Słupskim Teatrem Dramatycznym (1989–1992), a od 1992 roku – z Teatrem Animacji w Poznaniu. Współpracuje z wieloma innymi scenami – ma w dorobku ponad 190 realizacji scenograficznych. Od 1992 roku pracuje głównie dla dziecięcej i młodzieżowej widowni.

28/29

(<https://www.teatr-rozrywki.pl/zespol/scenografowie/228.html?view=team>).

Dyrektor naczelny i artystyczny:
Zbigniew Niecikowski

Zastępca dyrektora:
Anna Garlicka

Sekretarz literacki: Joanna Kościelna

Edukacja teatralna: Magdalena Bogusławska

Marketing: Agnieszka Wunsch

Kierownik Biura Obsługi Widzów: Bożena Belicka

Scenografię i lalki do spektakli wykonali:

Joanna Brzezińska, Elwira Kaczorowska,

Agnieszka Kujda-Jakacka, Piotr Łaziński,

Tomasz Sterczewski pod kierownictwem Marii Pietras

Obsługa sceny: Piotr Celebucki, Tadeusz Jotko,

Arkadiusz Sienkiewicz, Janusz Więckowski

Światło: Ryszard Zduniak

Dźwięk: Krzysztof Moniuk

Redakcja programu: Joanna Kościelna

Projekt graficzny: Aleksandra Szwajda

Druk: Soft Vision

Wydawca: Teatr Lalek „Pleciuga”

Rezerwacja i sprzedaż biletów

Biuro Obsługi Widzów

widz@pleciuga.pl

czynne: wtorek–czwartek 8.30–15.30

piątek 9.00–17.00

sobota–niedziela na godzinę przed spektaklem

tel. 91 433 58 04, 91 44 55 111

Teatr Lalek „Pleciuga”

pl. Teatralny 1

71-405 Szczecin

tel. 91 44 55 101

www.pleciuga.pl

Licencja na wystawienie utworu została

wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.

Teatr Lalek „Pleciuga” dziękuje za udzielenie zgody na zamieszczenie w programie tekstów:
miesięcznikowi IKS, portalowi Kulturapoznan.pl oraz Dzieci są ważne. Opiniotwórczemu,
internetowemu magazynowi dla rodziców (<https://dziecisawazne.pl>)

Premiera w ramach projektu **Teatralny Ty-Dzień Dziecka** dofinansowanego ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

TEATR LALEK
pleciuga

